Ч. 250 (1044). Львів, четвер 31 жовтня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 5)

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Рішинець зближаєть ся.

Ситуація, витворена в державі, а з окрема в нашім краю цісарським манїфестом, зближаєть ся до своєї розвязки. Австро-Угорщина, як правно полїтична одиниця формально зістала розвязана, а на її місце творять ся нові держави — нїмецька, чеська, югославянська, польська і українська. Темпо їх реалїзації не у всїх однаковий. Нїмцї і Чехи, як найбільш дозрілі і сконсолїдовані нації, вже переняли власть у свої руки. Найлекше прийшло се Нїмцям, що в цїлій низцї країв мають апарат державний в руках своєї бюрократії. Перехід з під дотеперішної австрійської суверенности в суверенність нової австрійсько-нїмецької держави доконуєть ся легко і автоматично, без нїяких потрясень та з невеличкими персональними змінами. Дещо складнїйше іде історія в чеських краях, де лише чеські повіти признали суверенність чеської держави, а нїмецькі відділюють ся, щоби прилучитись до нїмецького державного тїла.

[illegible] іде справа з дотеперішним коронним краю Галичинї. Прилучене західно-галицьких польських повітів до королївства є лише питанєм формальности і може наступити кождої хвилї. Коли Поляки з сим здержують ся, то лише з огляду на східну Галичину, котру вони раді би коли не в цїлости, то бодай по Буг, загарбати в свої руки. На засїданю польської так званої лїквідаційної комісії у Кракові, котра має перевести прилученє західної Галичини до польського королївства, посол Дашиньский відчитав депешу від Регенційної Ради в Варшаві, в котрій остерігаєсь перед „надто поспішними кроками" що до відлученя від Австрії. Доносить ся там, що через австрійсько-угорського посла у Варшаві, Угрона, прийшло від гр. Голуховського у Відни до Регенційної Ради письмо, в котрім остерігаєсь, що на випадок проголошеня комісією лїквідаційною прилученя Галичини (цїлої) до Польщі, буде у Львові установлений сейчас Українець намісник і проголошений стан воєнний. Якби навіть в своїх детайлях сей лист гр. Голуховського не був вірний, то всеж таки він вияснює нам, для чого Поляки і досї здержались із державним замахом в Галичинї. Проголосити прилученє всеї Галичини до Польщі вони боять ся, бо знають чим відповіли би на се східно-галицьким Полякам чотири мілїони східно-галицьких селян. А проголосити прилученє лише Мазурщини до Польщі вони не хочуть, бо жаль їм втратити східну Галичину.

Обставина, що Українська Національна Рада не проголосила прилученя до закордонної України, як се нам „дораджувала" по приятельськи польська преса, помішала незвичайно Полякам у їх плянах, бо з моментом проголошеня прилученя Галичини до Польщі, польські повіти згідно з цісарським манїфестом автоматично до Польщі прилучають ся. Зате українська часть краю, від Сяну на схід, остає під кермою власти зі Львова, як територія української держави. Гр. Голуховський навіть звідкись знає, що вона в тій хвили дістає українського шефа краю. Якби українська Національна Рада була проголосила прилученє до України, так се було би значно облекшило становище Полякам, бо в разі проголошеня ними прилученя Галичини до Польщі, були би вони захопили стільки краю, скільки стало би лиш сили у їх бюрократії, а австрійський уряд як лїквідатор дотеперішних відносин не мав би нїякого спеціяльного інтересу боронити українську землю для української держави перед польською державою.

В ситуації витвореній розумною ухвалою Української Національної Ради, Поляки мусять іти осторожно та зробити цїлий ряд приготовних кроків. І вони їх роблять. Організують ся по містах, готовлять свою боївку, організують урядництво і хочуть вхопити апровізаційні справи в свої руки.

П. Дашиньский, як се він сам говорив на лїквідаційній комісії в Кракові, казав задержати сотки вагонів збіжа і картофлї, що [illegible] ла, що не сміє бути вивезений з Галичини анї один корець і що вона перейимає на себе від ц. к. Уряду господарського управу харчевих справ. Цїль сего ясна. За наше збіже і картофлї хочуть Поляки купити від Відня і армії для себе східну Галичину.

Рішинець зближаєть ся. Лїквідаційна комісія, „поки-що" з осїдком у Кракові, рішила переняти у свої руки всю власть в краю. В найблизших днях треба сподїватись, що підчинять ся їй поодинокі галузи адмінїстрації. Попробують вони зробити се і що до східної Галичини. Знаємо, що польські урядники поодиноких катеґорій мали наради, де рішили в дану хвилю зачати урядувати в імени польської держави. Момент, в котрім се зачало би ся, був би початком державного замаху. Увесь український нарід, кождий Українець, в якій небудь службі він знаходив би ся, мусить зрозуміти, що в тім моментї мусить поставити все на карту і все жертвувати, щоб замах сей відперти. З моментом, як прим. Поляки судії або старости у нас зачинають урядувати в імени Польщі чи польської лїквідаційної комісії, не є вони більше ц. к. судіями чи ц. к. старостами, а заговірниками проти української держави і як до таких мусить український нарід до них поставити ся.

Рішинець зближаєть ся. Криза наростає і мусить небавом досягти своєї кульмінаційної точки. Найблизші днї можуть принести великі переміни. Український нарід весь від малого до сивого старця, мусять бути на поготові, щоби в разі замаху на нашу землю і волю, відперти його, а здійснити свою державу. Хвилї, що надходять, вимагають великої розваги, безумовної єдности і карности, послуху одній національній власти, видержаня одної спільної полїтичної лїнії, а при тім рішучости, енерґії, неустрашимости і пожертвованя. Або добути — або дома не бути! Оттсе клич, яким повинен жити увесь український загал.

Українська Національна Рада проголосила, що буде перейимати адмінїстрацію краю у свої руки. Як перша галузь, має перейти в її руки справа харчова, бо залежить вона від наших селянських мас, які певно підуть за голосом Української Національної Ради. Дальше мусять піти постепенно всї галузи публичного житя. І на се мусить бути звернена вся увага і вся енерґія Української Національної Ради і всеї української суспільности.

Поляки готовлять ся.

Дня 28. жовтня відбуло ся в Кракові засїданє польських послів до віденського парляменту, на котрім раджено над перенятєм власти в Галичинї через польське правительство. Варшавський польський мінїстер заграничних справ Ґломбіньский заявив, що польське правительство поробило заходи в цїли обнятя адмінїстрації в Галичинї. Після довгих цїлоденних нарад на повнім засїданю і клюбових конференціях, принято одноголосно слїдуючу постанову: 1) Польські посли до австрійської державної ради стверджують що раз, що польські землї на територі[illegible] польської держави. 2) Для сих земель творить ся Польська лїквідаційна комісія зложена з 23. польських послів до австрійської державної ради, в котру увійде: 6 членів польської людової партії, 4 народово-демократичної, 4 польської партії соціяльно демократичної, 3 польської демократичної партії, 2 консервативної партії, 1 польської соціялїстичної партії, 1 партії народнього зединеня, 1 католицької людової партії і 1 представник Шлеска. 3) Осїдком комісії лїквідаційної є місто ЛЬВІВ. 4) Вибрана польська лїквідаційна комісія визначить з поміж себе президію з чотирох партій: П. Л. С., Н. Д. П. П. С. Д. і П. Д. 5) Збори послів не узнають нїякого іменованя зі сторони австрійського правительства яких небудь лїквідаційних орґанів для Галичини і князівства Тешинського, а правительство се може лише самого себе репрезентувати. 6) Збори послів узнають, що лише польське правительство в Варшаві є уповноважнене до заступництва Польщі на мировім конґресї. 7) Збори послів рішучо домагають ся, щоби скликати до 10 тижнів польський конституційний сойм на найширшій підставі. 8) Збори послів поручають П. К. Л. поробити заходи, щоби знести превенційну цензуру часописий і друків і завести свободу друку, зборів і стоваришень. 9) Збори послів поручають П. К. Л. перевести до краю кадри польських полків і всїх жовнїрів Поляків, а усунути з краю всї чужі війська. 10) П. К. Л. має усунути змілїтаризоване зелїзниць, копалень і промислових закладів. 11) Вивіз середників поживи з краю має залежати лише від позволеня П. К. Л. 12) П. К. Л. поробить сейчас заходи для увільненя полїтичних вязнів і увязнених за дезерцію жовнїрів. 13) П. К. Л. обійме цїлу харчеву службу в краю.

Сю ухвалу принято одноголосно, після чого представники народової демократії, консерватистів і польські демократи зложили декларацію сего змісту, що свою участь

в польській комісії ліквідаційній роблять залежною від затвердженя сеї комісії через польське правительство в Варшаві. Представитель польської соціяльної демократії заявив, що свою співучасть в праці ліквідаційної комісії роблять польські соц.-демократи зависимою від затвердженя начальної управи польської партії соц.-демократичної.

Супроти сего відложено вибори до сеї польської ліквідаційної комісії, але вибрано тимчасову комісію з 14 членів, якій поручено вести польські аґенди аж до вибору комісії ліквідаційної. Осідком сеї тимчасової комісії назначено на разі місто Краків.

Краківська ухвала польських послів лишить ся по віки вічні історичним документом, як то Поляки задумували прилучити три і пів міліоновий український народ в Галичині до Польщі, іґноруючи цілковито істнованє сего народа і його ново творячу ся державу. Бо між Поляками нема двох думок, що також східна Галичина є „польською землею“. Консервативний посол князь Любомірський радив справді довести до порозуміня межи Поляками а Rusinami, а соціялістичний посол Дашинський заявлав, що його партія не хоче абсолютно допустити до яких небудь непорозумінь з „Rusinami“ і длятого запропонував на осідок комісії місто Краків, та голоси сі мали лише чисто декоративний характер, а постанови принято одноголосно так, як повисше подано.

Ми заявляємо Полякам що слідує: Можете приймати постанови, які вам лише подобає ся. Але українського народу ніякою силою не змусите, щоби він піддав ся польському пановäню. Всяку спробу хитрощами або насилою поширити ваше панованє на українські землі і народ, відіпре український народ всіми средствами, які має до диспозиції, не виключаючи народного оружного повстаня. Український народ душу і тіло положить за свою свободу і оборонить свою українську державу перед всякими польськими замахами.

Замах.

Львів, 30. жовтня.

Президія польської ліквідаційної комісії в Кракові видала розпорядженє до всіх державних, краєвих і громадських урядів в Галичині, великим князівстві краківськім і на Шлеску, в котрім повідомляє, що польські землі не належать вже більше до Австрії, а управу сих земель переймає польська комісія ліквідаційна, яка в суботу переносить ся з Кракова до Львова. Комісія ся переймає цілу апровізацію і вивіз продуктів з краю і взиває, щоби не слухати чужих властий і не виконувати їх зарядженъ. Комісія грозить військовим властям, що людність буде лише тоді заховувати ся річево і супокійно супроти офіцирів чужої народности, як при ліквідації військових відносин військовість буде числити ся стисло з обсягом вивозу. Президія взиває купців, щоби вони не купували від військових властий ніяких матеріялів, артикулів і т. д. бо вони належать до польської держави. Вислано письмо до намісника ґр. Гуйна, в якім сповіщає ся його про повстанє польської ліквідаційної комісії і обнятє через ню тимчасово власти. Від президента міністрів Ляммаша домагає ся комісія, щоби він вислав своїх відпоручників для переговорів з комісією про виміну товарів.

Розпорядком сим поповняє польська ліквідаційна комісія замах над українським народом, українською землею і українською державою. Відповідь українського народа на сей замах є лише одна: на українських землях український нарід не признає ніякої польської ліквідаційної комісії, не виконує ніяких її розпоряджень, не підчиняює ся її урядам, не віддає її ніякого свого добра, збіжа, картофель і худоби, а коли польські уряди польської ліквідаційної комісії схочуть насильно приневолювати український нарід підчинитись польському пановäню, то український нарід сю насилу відіпре силою.

Український нарід на українській землі признає лише Українську Національну Раду і буде виконувати лише її зарядженя.

Австрійські Німці висилають ноту до Вільзона.

Відень. (Ткб.) Виконуючий виділ нім. австр. національних зборів ухвалив предложити повним зборам під ухвалу ноту до Вільзона. Вона містить передовсім відомість про уконституованє нім. австр. держави, котра жадає суверенности над всіми областями дотеперішної Австрії, в яких Німці становлять більшість. Нім. австр. держава домагаєть ся, щоби її представники були допущені до мирових переговорів і просить президента, щоби уможливив їй безпосередні переговори з представниками всіх воюючих держав. Виконуючий виділ зобовязуєсь приняти без застереженя засади, що містять ся в нотах Вільзона, признає чесько-словацьку і полуд. словянську держави за держави незалежні. Нота обговорює дальше справу німецьких областий в судецьких краях і вказує, що в Чехах живе 3 і пів міліона Німців, котрі домагають ся прилученя до нім.-австр. держави. Вкінци нота пропонує негайне завішенє оружя.

Полудневі Славяни зривають з Австро-Угорщиною.

Будапешт. (Ткб). Після донесеня „Pester Lloyd“, хорватський сойм ухвалив внесенє Прібіцевича, яким зносить ся правнодержавне відношенє Хорватії, Слявонії, Дальматії і Реки з угорським королівством і Австрією.

Відень. В Загребу доносять, що військовий командант піхоти Ніяріц, як також командант краєвої оборони Мігайльовіц, заявили ся вчера в Національній Раді і заявили, що віддають ся до її диспозиції. Заприсяжено війська краєвої оборони на вірність Національній Раді. Офіцири і зелізничі угорські урядники відїхали до Будапешту. В понеділок пополудни поусувано вивіски і написи угорські та німецькі і підношувано оклики в честь републики. Офіцири поздіймали з шапок розети і заступили їх національними кокардами. Військові і сокільські патрулі казали вечером позамикати всі публичні льокалї о год. 10. Місто було зовсім спокійне. Реку відтяту від Угорщини віддано вчера в руки Хорватів.

Німці а нота Андрашія.

З Відня інформують: „Цісарське німецьке правительство було декілька раз повідомлюване міродатними кругами Австро-Угорщини, що монархія може вести війну найбільше до деякого речинця. Сейчас після обнятя уряду ґр. Андрашієм австр. цісар повідомив німецького цісаря в спос.б недвозначний, що Австро-Угорщина є зневолена підняти рішучі старання в напрямі мира. Так само німецький амбасадор у Відни знав заздалегідь про се. Між ним а ґр. Андрашієм була дотична конференція ще перед висилкою австр. ноти до Вільзона.

Предвиджені умови мира.

„Local Anzeiger“ доносить з Женеви: Парляментарні париські круги здогадують ся, що між умовами, дотично Австро-Угорщини буде находити ся також жадане розділу гармат, ручного оружя і других матеріялів між признані антантою і маючі бути признаними нею державні твори. Розділ має наступити під контролею. Те саме відносеть ся до запоруки завішеня оружя дотично адрійських пристаний.

Повна відсутність сентіменту.

Льондон. (Ткб). „Daily News“ пишуть, що держави порозуміня подиктують умови після власних потреб а не по думці бажань побіджених.

Новий угорський президент міністрів.

Будапештенські часописи доносять, що Олександер Гадік одержав порученє утворити кабінет.

Румуни про себе.

Конституанта буковинських Румунів складає ся з 48 осіб. Резолюція її, жадаюча неподільної Буковини, мала-б утворити разом з другими румунськими краями неділиму державу. Резолюція ся йде в розріз з доманганями Українців, які заявляють свої права до північної Буковини з Чернівцями, Серетом та Сторожинцем.

Цісар Вільгельм на Шлеску.

Німецькі часописи доносять, що цісар Вільгельм виїхав з Берліна на Шлеск.

Австрія а мир.

Стремлінє Австрії до того, щоби на основі окремого мира осягнути кориснійші умови для себе, спонукує австрійських Німців до живої опозиції і негодованя. Німецькі народні збори ухвалили вести власну заграничну політику і обняти адміністрацію німецьких територій за примірем чеської і угорської Національної Ради. — Др. Сильвестер, бувший провідник австрійської палати послів, який одержав уповноважненє управляти справами заграничної політики в німецько-австрійській державі, має дати почин окремій ноті до Вільзона.

Німецька преса докорює Австрії за вчерашну ноту до Вільзона, вважаючи її несподіванкою для себе, а др. Ведль, німецький амбасадор у Відни, є сим кроком Австрії довершеним без ророзуміня з Німеччиною, збентежений. Тимчасом справи йдуть своїм ходом, Лянсінґ повідомив урядово амбасадорів держав антанти про предложенє Німцями просьби о завішенє оружя.

Французька рада міністрів вела на сю тему довші наради під проводом Пуанкаре і америк. полк Гауса.

Швайцарська преса інформує, що Вільзон має готові заяви антанти що до перемиря, жде тільки відповіди Німеччини, щоби дотеперішні рішеня антанти передати швайцарському посольству.

Ґломбінський про східну Галичину.

В часі свого хвилевого побуту у Львові заявив ся Ґломбінський на відчиті дра Ромера і в часі дискусії заявив, що питаня українське і литовське се поважні питаня польського правительства. Українці „мають претенсії“ до Східної Галичини (!!). Польське правительство полагодить се питане в порозуміню з Українцями. Ґломбінський думає, що перенятє адміністрації в Галичині наступить скоро і в мировій дорозі. Нагальні акти, котрі вже нині перепедуювали би справу границь, не принесуть жадній стороні користи. Квестія границь буде рішена на міжнароднім конґресі. До польської держави належить рішати, яка часть припаде Польщі, а яка Україні.

Ґломбінський до Дорошенка.

Варшава. Міністер загр. справ Ґломбінський обіймаючи свій уряд, повідомив про се між иншими також і міністра загр. справ Дорошенка в Києві. Ся остання депеша звучить: Обіймаючи уряд міністра заграничних справ, бажаю запевнити Ексцеленцію про мої найліпші наміри удержаня приязних взаємин між нашими сусідуючими державами“.

Пан Курилович має голос!

Останні літа прочистили сильно нашу національну атмосферу. Жите, дійсність, не проминула безслідно. Усі чесні москвофіли зрозуміли блуд і стали щирими синами свого українського народу. Передовсім нечисленні сторонники москвофільства серед нашого селянства пізнали скоро своїм „хлопським“ розумом правду і навернулись. Москвофілами лишились тільки правдиві платні запроданці і безхарактерні індивідуа. Одним з таких індивідумів — се пан посол Владимір Курилович. Його знає вже добре наша суспільність. Се людина, що була вже і польським Соколом і „русским“ чоловіком і чим хто хоче. Тепер він вже знов діставши добре платну посаду від Поляків, підлещуєсь їм і своїми наївними нісенітницями заповнює шпальти „Курера львовського“.

Наші читачі пригадують собі недавну статю другого ренеґата п. Меруновича, яку ми зреферували в „Українськім Слові“. Теперішна стаття бувшого польського Сокола се відгук на голос Меруновича. П. Курилович чнулює одним почерком пера Україну, український нарід і українську державу, пророкує відроджене давної Росії, а вкінци предкладає Полякам по рецепті свого „товариша“ Меруновича ось таку оферту:

„З справою „руською“, з справою злитя галицького „руського“ народу з „руським“ народом на Україні і на півночи, з долею „руських“ областий Галичини, стоїть очевидно в звязи польська справа, а властиво, я сказав би противно. Вперед буде — на світовім конґресі — управильнена польська справа, а доперва з нею в звязи справа „малоруського“ народу в Галичині. Думаю, що вона буде полагоджена успішно, бо з одного боку Поляки на конґресі мусять визначитись зглядами справедливости, скоро для себе зажадають і без сумніву дістануть необмежену справедливість, а з другого боку до угоди з Поляками іменем цілого „руського“ народу приступлять не Васильки та Севрюки, але люди доброї волі, тверді для слушних бажань народу, а шануючі з цілою щирістю права братнього польського народу. На тій підставі обопільного порозуміня будуть без сумніву вже перед конґресом ведені приготовляючі пертрактації Отже відділене частий per excellence „руських“ від польської землі наступить за обопільним вирозумінем і на обопільне вдоволене та будуче щасте обох народів. Зєдинена і відрочена велика Русь буде без сумніву найліпшою сусідкою і щирою славянською славянською посестрою... Польщі“.

Така оферта п. Куриловича. На жаль, забув, сердега оферент, що нині инші часи, не ті, що були перед війною. За свою писанину може хиба п. Курилович дістати тільки підвишку платні у своїх теперішних опікунів. Иншого наслідку вона не буде і не може мати.

З Делеґації Укр. Нац. Ради у Львові.

Делеґация Української Національної Ради на своїм засіданю дня 29. жовтня с. р. під проводом п. радника Кивелюка:

1) ухвалила устав і інструкцію для повітових і сільських та міських орґанізацій Української Нац. Ради;

2) рішила утворити Центральне Бюро У. Н. Ради у Львові під проводом п. д-ра Романа Перфецького і візвати всі українські орґанізації У. Н. Ради і весь український загал звертати ся у всіх справах і слати всі письма до У. Н. Ради Львів, ул. Сикстуська ч, 43. Б. І. поверх.

3) Обговорила ряд чергових справ будівництва Української Держави.

За Делеґацію У. Н. Ради у Львові:
д-р Кость Левицький в. р.

З Волині.

Наслідком реевакуації українського волинського населеня, Волинь скоро залюднюєть ся. Оживають міста і села. Людність живо береть ся до орґанізаційної праці. Із всіх сторін напливають до Управи Волині проханння о рідну школу, о українського учителя. Новооснoване культурно-просвітне тов-о Просвіта ім. Володимира Мономаха на Волині, яке між иншим поставило своїм завданем опіку над українським волинським шкільництвом, враз з інспектором укр. вол. шкіл докладає усіх старань, щоби заспокоїти ті культурні потреби української людности. Працю їх утруднює в значній мірі і зупинює великий брак учительських сил.

В виду того Виділ Тов-а Українська Учительська Громада на Волині звертаєть ся зі щирим закликом до Вп. Т. Учительок і Учителів Українців, головно тих, які задля браку учительських посад, в супереч свойому покликаню, працюють у військових чи приватних бюрах і тратять сили для буденного діла, або працюють у чужих школ х і служать ворогови, щоби негайно старали ся о учительські посади на Волині

Проханя слати на адресу: Et p. 167. K. u. k. Etappengrupenkommando, Verwaltungsgruppe Wolhynien — на руки ВП. інспектора укр. вол. шкіл т. Сот. УСС. Івана Коссака.

Долучити: а) відпис свідоцтва зрілости, б) свідоцтво моральности.

Учителям і учителькам, що заняті у галицьких чи буковинських школах, а бажалиб перейти до волинських шкіл, може бути виєднана відпустка.

Місячна учительська платня виносить 150 карб. (300 К.) Скоро має бути признане підвисшене платні.

Крім сего учительство користуєть ся правами осіб, що працюють у військових урядах.

Виділ Тов-а Укр. Учит. Громада
на Волині.

Голоси з краю.

Кедини пов. Збаразького.

В понеділок дня 21. жовтня с. р. відбули ся довірочні збори в будинку шкільнім, які зістали скликані через п. п. Л. Лукова і С. Каковського. Людий зійшло ся більше як 600 з Воробівки, Пеньковець, Скорик і Супрунівки. Вибрано предсідателем зборів пана Пашука нач. гром. зі Скорик, містопредсідателем П. Ґреґаращука, господаря з Кошляк, секретарював п. Гапанович. Перший промовляв п. Пашук, в короткій своїй промові пояснив ціль зборів. Другий промовляв п. Шміґельський з Залужа; в своїй тригодинній промові обговорив справу про положене українського народу в Галичині. Пояснив також справу з дня 19. жовтня с. р., яка відбула ся у Львові, котру зібрані приняли до відома і одобрили, причім дали сердечний привіт У. Н. Р. та долучено бажаня злуки всіх українських земель. Збори тревали від год 1. до 5. по полудни. Збори закінчено гучним українським гимном „Вже воскресла Україна“. Перед зборами відбув ся похід при участи Січовиків на чолі тов. Шеремети з народним прапором з церкви на могилу б. п. о. Андр. Качали, бувшого тутешного пароха, першого з між робітників на ниві просвіти. На могилі відправив панахиду тутешний парох о. Іван Янович.

МАЛИЙ ФЕЙЛЄТОН.

З ДНЯ.

Хоча ще дерева вкриті пестрим листом, що раз більше їх по вулицях, по стежках проходів, де золото, порфір і кобальт гаснуть під ногами прохожих, наче многі із сих вартостий світа, які з моменту на момент котять ся по незримій, по голій рівні в низ, в болото людської погорди. Білі імли, що висять на верховітях, ранками криють покищо тільки прочуті пів душевними, пів фізичними дрощами снігові, недалекі бурі і вікна хат заходять сизим серпанком, від стужі, що гонять по углам. Зима з її страхітєм близька, а вугле вартістю своєю, стає нагадувати поетичне свояцтво з діямантами...

НОВИНКИ.

— Обіжник намісника ґр. Гуйна. Намісник ґраф Гуйн видав обіжник до підчинених собі урядів, в котрім, згадуючи про маніфест цісаря, яким прилучено Поляків до Польщі, а Українцям позволено утворити свою власну державу, напоминає до розваги, пригадує, що урядники є ще покищо австрійськими урядниками, перестерігає перед заскорими, нерозважними кроками і накликує до береженя ладу та супокою.

— Окупаційні відділи уступають. „N. fr. Presse“ з дня 28. жовтня доносить, що сього дня заряджено уступлене австро-угорських військ з Королівства.

— П. Павла Ґлодзінського, директора Кр. Союза молочарського взиває ся безпроволочно прибути до Львова. — Український харчовий Уряд

— Ґенеральний страйк в Будапешті. В Будапешті уладили передучера робітники одногодинний ґенеральний страйк на знак жалоби з приводу жертв попередної демострації. Убитих є 3 особи, тяжко ранених 55.

— Не хочуть опускати Галичини. У Львові відбуло ся онодї засідане бувших офіцирів польського леґіону, де рішено супроти поклику до них Реґенційної Ради, заняти становище дожидаюче, тому, щоби не позбувати з Галичини сил, необходимих при орґанізованю тут польської армії.

— Мирові домаганя жидівського народу. Бюро сіоністичних орґанізацій в Копенгазі розіслало 26. жовтня таке повідомлене до всіх жидівських товариств: В мировім акті треба признати Жидам: 1) установлене Палестини в межах, які визначують історичні традиції та політичні і економічні вимоги, як національної вітчини жидівського народу, 2) повне і фактичне урівноправнене Жидів у всіх краях і 3) національна автономія у всіх краях на культурнім, економічнім і національнім полі.

— Нова праця В. Винниченка. В українськім державнім драматичнім театрі в присутности всеї трупи В. Винниченко читав свою нову пєсу „Між двох сил“. Пєса малює дні большевицького панованя на Україні. Дирекція театру приняла пєсу до вистави і незабаром має бути приступлено до проб.

Бібліоґрафія.

Нові книжки. Володимир Гнатюк: „Баронський син в Америці — вибір народних казок з образками, Юл. Панкевича ст. 186.

ОПОВІСТКИ.

Четвер дня 31-го жовтня 1918.

Нині 31-го жовтня гр.-кат.: Луки ап. і єв., римо-кат.: Вольґанґа.

Завтра 1-го падолиста гр.-кат.: Йоіла пр. римо-кат. Всїх Святих.

| Перший чайний вечер в новім льокали української Бесїди у Львові (в Народнім Домі) відбуде ся в суботу 2 падолиста о год. 7 вечером. Вступ для членів 1 кор., для впроваджених гостей 2 Кор.

| Важне для священиків і хорів церковних: Друге поправне видане Повної Всенародної Літурґії на два голоси одобреної і порученої духовною властию, появилось в книгарни Шевченка. Ціна 4 К. порто 80 сот. 712 2—2

| Просимо всїх українських купців, крамарів і промисловців подати нам конечно безусловно свою точну адресу під: Є. Мартинець, Львів, пл. Унії Берестейської ч. 5. для ужитку українських купців. 6—6

| Одинокий осїнний равт з ріжнородною програмою на дохід львівської філії укр. краєвого товариства охорони дїтий і опіки над молодїжю, відбуде ся 9 падолиста с. р. в салі музичного тов. ім. М. Лисенка у Львові, Початок о год. 8. вечір. Запрошеня висилаєть ся.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

ОГОЛОШЕНЯ.

Цегла найлїпшої сорти з доставою взглядно і со стація зелїзнична. Спродає і доставляє: Заряд центральні Дрів Шенфельда і Ґольдмана, Львів пл. Смольки ч. 4. 1—

Пропав кінь (оґір) масти сивої (чорні цяпки), кутий на передні ноги, ліве переднє копито розбите, на гребінці мав витерту шерсть, добре вї́дживлений, ріст середний. Деби такий був, прошу ласкаво повідомити за винагородою Тому Олійника, Задвіре, почта в місци, повіт Перемишляни.

Адмінїстрація нашої часописи находить ся при улици Сикстуській ч. 2.

XIII.

Звичайні Загальні Збори

Дому торговельно-промислового

— ДОСТАВА —

стов. зареєстроване з обмеж. порукою у Львові відбудуть ся дня 5. падолиста 1918. р. о год. 4. по пол. в комнатах тов. „Українська Бесїда" при ул. Рутовського ч. 22 (Народний Дім) у Львові з отсим предметом нарад:

1. Отворене зборів.
2. Відчитане протоколу з попередних загальних зборів.
3. Звіт з дїяльности за рік адм. 1917/18.
4. Звіт контрольної комісії.
5. Внесок в справі роздїлу чистого зиску.
6. Вибір 3 членів Надзірної Ради на місце вильосованих.
7. Вибір контрольної Комісії.
8. Затверджене членів Дирекції і їх заступників.
9. Означене презенційної марки для членів Ради Надзірної.
10. Внески і запити.

В день зборів відправить ся о год. пів до 9-ої рано в Успенській церкви Служба Божа за померших членів стоваришеня. Рахункове замкнене і білянс стоваришеня за рік адм. 1917/18, буде виложений від 1 падолиста в складах „Достави" у Львові і Перемишли для перегляду членів.

Львів, дня 25 жовтня 1918.

За Раду Надзірну стов. „Достава":

О. Юл. Дзерович, секретар. 705 3—3 О. Ал. Стефанович предсїдатель.

Субскрибуйте акції Українського Банку.

„Український Банк" основуєть ся акційним капіталом трех міліонів корон, розділених на 7.500 акцій, кожда акція по 400 кор.

Головним завданєм „Українського Банку" є: 1) придбане селянському населеню землї, лїсів і пасовиск дорогою парцеляції більших земельних посїлостий і взагалї піднесенє рільничого господарства, та 2) поширенє промислу у всїх його галузях, подвигнене господарсько-промислових підприємств та торговлї.

Акції „Українського Банку" приносять посїдачеви дохід у виді дивіденди. Акції є корисною і безпечною льокацією капіталу: їх можна продати або дістати на їх застав позичку. Для кредитових товариств і заробково-господарських стоваришень акції є дуже догідним способом льокації резервових фондів.

Посїдане пятьох акцій „Українського Банку" дає посїдачеви голос на загальних зборах акціонарів (членів Банку). Акціонарі, що посїдають менче цїж пять акцій, можуть лучити ся між собою для установленя спільного повновластника до участи в загальних зборах акціонарів.

Хто хоче стати членом „Українського Банку", нехай негайно перешле правильно виповнене зголошене і відповідну квоту, а се по 400 К за акцію, а кромі того на безпосередну належитість по 4 К і на кошти конфекції по 4 К, разом проте за кожду акцію по 408 К на адресу: Товариство взаїмного кредиту „Днїстер" у Львові, ул. Руська ч. 20, вкладкова книжка ч. 11.200.

Повний проспект, зголошеня і почтові складанки висилають ся на жаданє.

Комітет основателїв „Укр. Банку".

Ч. 1.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:		В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ піврок	22·— „	28·— „	В Німеччині	56 мар.
„ чвертьроку	11·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К. в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 19.